Publicatieblad van de Europese Unie

L 6

Uitgave in de Nederlandse taal

Wetgeving

59e jaargang

9 januari 2016

Inhoud

II *Niet-wetgevingshandelingen*

VERORDENINGEN

Uitvoeringsverordening (EU) 2016/19 van de Commissie van 8 januari 2016 tot vaststelling van de toewijzingscoëfficiënt die moet worden toegepast op de hoeveelheden waarop de invoercertificaataanvragen betrekking hebben die van 4 januari 2016 tot en met 5 januari 2016 zijn ingediend in het kader van het tariefcontingent voor olijfolie van oorsprong uit Tunesië dat bij Verordening (EG) nr. 1918/2006 is geopend 1

Uitvoeringsverordening (EU) 2016/20 van de Commissie van 8 januari 2016 tot vaststelling van de forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijs van bepaalde groenten en fruit 3

BESLUITEN

★ **Besluit (EU) 2016/21 van de Europese Centrale Bank van 23 december 2015 tot wijziging van Besluit ECB/2008/17 tot vaststelling van het kader voor de gezamenlijke aanbesteding van het Eurosysteem (ECB/2015/51)** 5

AANBEVELINGEN

★ **Aanbeveling (EU) 2016/22 van de Commissie van 7 januari 2016 betreffende de voorkoming en beperking van verontreiniging van eau de vie van steenvruchten en vruchtendraf-eau-de-vie van steenvruchten met ethylcarbamaat en tot intrekking van Aanbeveling 2010/133/EU** [1] 8

Rectificaties

★ **Rectificatie van de Overeenkomst tussen de Europese Unie en de Republiek Colombia inzake de vrijstelling van de visumplicht voor kort verblijf** (PB L 333 van 19.12.2015) 13

[1] Voor de EER relevante tekst

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

II

(Niet-wetgevingshandelingen)

VERORDENINGEN

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2016/19 VAN DE COMMISSIE

van 8 januari 2016

tot vaststelling van de toewijzingscoëfficiënt die moet worden toegepast op de hoeveelheden waarop de invoercertificaataanvragen betrekking hebben die van 4 januari 2016 tot en met 5 januari 2016 zijn ingediend in het kader van het tariefcontingent voor olijfolie van oorsprong uit Tunesië dat bij Verordening (EG) nr. 1918/2006 is geopend

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van een gemeenschappelijke ordening van de markten voor landbouwproducten en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 922/72, (EEG) nr. 234/79, (EG) nr. 1037/2001 en (EG) nr. 1234/2007 van de Raad ([1]), en met name artikel 188, leden 1 en 3,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij Verordening (EG) nr. 1918/2006 van de Commissie ([2]) is een jaarlijks tariefcontingent geopend voor de invoer van geheel in Tunesië verkregen en rechtstreeks van dat land naar de Unie vervoerde olijfolie van eerste persing van de GN-codes 1509 10 10 en 1509 10 90.

(2) Bij artikel 2, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1918/2006 is, voor het jaar 2016, de hoeveelheid van het contingent met volgnummer 09.4032 vastgesteld op 56 700 ton.

(3) De hoeveelheden waarop de invoercertificaataanvragen betrekking hebben die van 4 januari 2016 tot en met 5 januari 2016 zijn ingediend, zijn groter dan de beschikbare hoeveelheden. Bijgevolg dient te worden bepaald in hoeverre invoercertificaten mogen worden afgegeven, door de op de gevraagde hoeveelheden toe te passen toewijzingscoëfficiënt vast te stellen, berekend overeenkomstig artikel 7, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1301/2006 van de Commissie ([3]).

(4) Voorts dient, met betrekking tot de lopende contingentperiode, de afgifte van invoercertificaten voor het in Verordening (EG) nr. 1918/2006 bedoelde tariefcontingent met volgnummer 09.4032 te worden geschorst.

(5) Met het oog op de efficiëntie van de maatregel dient deze verordening in werking te treden op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Op de hoeveelheden waarop de invoercertificaataanvragen betrekking hebben die in het kader van het in artikel 2, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1918/2006 bedoelde contingent met volgnummer 09.4032 zijn ingediend van 4 januari 2016 tot en met 5 januari 2016, wordt een toewijzingscoëfficiënt van 74,495088 toegepast.

([1]) PB L 347 van 20.12.2013, blz. 671.
([2]) Verordening (EG) nr. 1918/2006 van de Commissie van 20 december 2006 inzake de opening en de wijze van beheer van een tariefcontingent voor olijfolie van oorsprong uit Tunesië (PB L 365 van 21.12.2006, blz. 84).
([3]) Verordening (EG) nr. 1301/2006 van de Commissie van 31 augustus 2006 houdende gemeenschappelijke voorschriften voor het beheer van door middel van een stelsel van invoercertificaten beheerde invoertariefcontingenten voor landbouwproducten (PB L 238 van 1.9.2006, blz. 13).

2. De indiening van nieuwe invoercertificaataanvragen in het kader van het in artikel 2, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1918/2006 bedoelde contingent met volgnummer 09.4032 wordt met ingang van 11 januari 2016 voor de lopende contingentperiode geschorst.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 januari 2016.

Voor de Commissie,

namens de voorzitter,

Jerzy PLEWA

Directeur-generaal Landbouw en Plattelandsontwikkeling

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2016/20 VAN DE COMMISSIE

van 8 januari 2016

tot vaststelling van de forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijs van bepaalde groenten en fruit

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van een gemeenschappelijke ordening van de markten voor landbouwproducten en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 922/72, (EEG) nr. 234/79, (EG) nr. 1037/2001 en (EG) nr. 1234/2007 van de Raad ([1]),

Gezien Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 van de Commissie van 7 juni 2011 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad, wat de sectoren groenten en fruit en verwerkte groenten en fruit betreft ([2]), en met name artikel 136, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 zijn, op grond van de resultaten van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguayronde, de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de perioden die in bijlage XVI, deel A, bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

(2) De forfaitaire invoerwaarde wordt elke dag berekend overeenkomstig artikel 136, lid 1, van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011, met inachtneming van de variabele gegevens voor die dag. Bijgevolg moet deze verordening in werking treden op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 136 van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld in de bijlage bij de onderhavige verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 januari 2016.

Voor de Commissie,

namens de voorzitter,

Jerzy PLEWA

Directeur-generaal Landbouw en Plattelandsontwikkeling

([1]) PB L 347 van 20.12.2013, blz. 671.
([2]) PB L 157 van 15.6.2011, blz. 1.

BIJLAGE

Forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijs van bepaalde groenten en fruit

(EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen [1]	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	EG	139,2
	IL	236,2
	MA	81,9
	TR	120,9
	ZZ	144,6
0707 00 05	MA	89,3
	TR	154,2
	ZZ	121,8
0709 93 10	MA	63,7
	TR	143,3
	ZZ	103,5
0805 10 20	EG	45,6
	MA	59,5
	TR	75,8
	ZZ	60,3
0805 20 10	IL	167,2
	MA	75,5
	ZZ	121,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	145,2
	JM	147,1
	MA	86,7
	TR	80,0
	ZZ	114,8
0805 50 10	EG	98,7
	MA	94,2
	TR	90,6
	ZZ	94,5
0808 10 80	CL	81,3
	US	105,7
	ZZ	93,5
0808 30 90	CN	78,7
	TR	137,9
	ZZ	108,3

[1] Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EU) nr. 1106/2012 van de Commissie van 27 november 2012 tot uitvoering van Verordening (EG) nr. 471/2009 van het Europees Parlement en de Raad betreffende communautaire statistieken van de buitenlandse handel met derde landen, wat de bijwerking van de nomenclatuur van landen en gebieden betreft (PB L 328 van 28.11.2012, blz. 7). De code „ZZ" staat voor „overige oorsprong".

BESLUITEN

BESLUIT (EU) 2016/21 VAN DE EUROPESE CENTRALE BANK

van 23 december 2015

tot wijziging van Besluit ECB/2008/17 tot vaststelling van het kader voor de gezamenlijke aanbesteding van het Eurosysteem (ECB/2015/51)

DE RAAD VAN BESTUUR VAN DE EUROPESE CENTRALE BANK,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, met name artikelen 127 en 128,

Gezien de Statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank, met name artikel 12.1 in samenhang met artikel 3.1 en artikelen 5, 16 en 24,

Overwegende:

(1) Op 10 juli 2014 heeft de Raad van bestuur besloten het mandaat van het Coördinatiecomité voor aanbestedingen van het Eurosysteem (EPCO) tot en met 31 december 2019 te verlengen. Op 7 januari 2015 heeft de Raad van bestuur de Banque centrale du Luxembourg aangesteld als EPCO-host.

(2) Naast nationale centrale banken kunnen de nationale overheden van de lidstaten, Unie-instellingen en -organen of internationale instellingen belang hebben bij deelname aan de ECPCO-activiteiten en de gezamenlijke EPCO-tenderprocedures. Op die deelname zijn de door de Raad van bestuur vastgestelde voorwaarden van toepassing. Die voorwaarden zijn vergelijkbaar met de op de centrale banken toepasselijke voorwaarden.

(3) Op 13 november 2014 heeft de Raad van bestuur een richtsnoer vastgesteld inzake de aanbesteding van eurobankbiljetten ([1]). Daarenboven werd de Unieaanbestedingswetgeving herzien bij Richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement en de Raad ([2]), die de gezamenlijke aanbesteding van goederen en diensten bevordert, alsook het gebruik van bepaalde gecentraliseerde inkooptechnieken. Op grond van de bijgewerkte wetgeving tracht de Raad van bestuur deelname aan gezamenlijke aanbestedingen te bevorderen.

(4) De identificatie en beoordeling van mogelijke gevallen voor gezamenlijke aanbesteding is een EPCO-takenlijstprioriteit, en op terugtrekking uit gezamenlijke aanbestedingen zijn vooraf vastgestelde uiterste termijnen van toepassing.

(5) Ter stroomlijning van de EPCO-begrotingsprocedures en ter ondersteuning van aanvullende inspanningen inzake het leiddinggeven aan gezamenlijke aanbestedingen, heeft de Raad van bestuur op 7 januari 2015 financiële middelen goedgekeurd voor een meerjarenbegroting. De Raad van bestuur heeft tevens de aanbestedingsplanning flexibeler gemaakt, zodat EPCO een doorlopend aanbestedingsschema kan voorbereiden dat de Raad van bestuur elk jaar moet goedkeuren.

(6) De effectiviteit en de efficiëntie van EPCO moeten voor afloop van het EPCO-mandaat beoordeeld worden.

(7) Derhalve moet Besluit ECB/2008/17 ([3]) dienovereenkomstig gewijzigd worden,

([1]) Richtsnoer (EU) 2015/280 van de Europese Centrale Bank van 13 november 2014 houdende de instelling van het productie- en aanbestedingsstelsel van het Eurosysteem (ECB/2014/44) (PB L 47 van 20.2.2015, blz. 29).
([2]) Richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten en tot intrekking van Richtlijn 2004/18/EG (PB L 94 van 28.3.2014, blz. 65).
([3]) Besluit ECB/2008/17 van 17 november 2008 tot vaststelling van het kader voor de gezamenlijke aanbesteding van het Eurosysteem (PB L 319 van 29.11.2008, blz. 76).

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Wijzigingen van Besluit ECB/2008/17

Besluit ECB/2008/17 wordt als volgt gewijzigd:

1) Artikel 2, lid 3, wordt als volgt vervangen:

„3. Dit besluit laat Richtsnoer (EU) 2015/280 van de Europese Centrale Bank onverlet (*).

(*) Richtsnoer (EU) 2015/280 van de Europese Centrale Bank van 13 november 2014 houdende de instelling van het productie- en aanbestedingsstelsel van het Eurosysteem (ECB/2014/44) (PB L 47 van 20.2.2015, blz. 29).".

2) In artikel 3 wordt lid 1 als volgt vervangen:

„1. EPCO voert de volgende basistaken uit:

a) mogelijke gevallen voor een gezamenlijke aanbesteding binnen of buiten het kader van dit besluit identificeren op basis van aanbestedingsbehoeften die centrale banken aan EPCO communiceren;

b) een jaarlijks aanbestedingsplan voor de gezamenlijke tenderprocedures op basis van de onder a) omschreven beoordeling voorbereiden en indien nodig bijwerken;

c) in samenwerking met de aan de gezamenlijke tenderprocedure deelnemende centrale banken gezamenlijke voorschriften vaststellen;

d) de centrale banken in gezamenlijke tenderprocedures ondersteunen;

e) op verzoek van de aan het project leidinggevende centrale bank(en) deze bijstaan bij de aanbesteding van gezamenlijke projecten van het Europees Stelsel van centrale banken.

ECPO kan ook andere dan de hierboven genoemde taken uitvoeren, met name om de vaststelling van beste aanbestedingspraktijken binnen het Eurosysteem te faciliteren en ter ontwikkeling van de infrastructuur (bijv. vaardigheden, functionele instrumenten, informatiesystemen, processen), welke vereist zijn binnen het kader van gezamenlijke aanbesteding.".

3) In artikel 3 wordt lid 4 als volgt vervangen:

„4. De centrale banken financieren de EPCO-begroting overeenkomstig de door de Raad van bestuur vastgestelde regels, welke begroting kan stoelen op meerdere jaren afdekkende financiële middelen, dan wel op een jaarlijks begrotingsvoorstel en kan stimulansen bevatten om het leidinggeven aan gezamenlijke aanbestedingsprojecten te bevorderen.".

4) In artikel 3 wordt lid 7 als volgt vervangen:

„7. Het EPCO Stuurcomité beoordeelt tijdig voor het verstrijken van het EPCO-mandaat de doelmatigheid en efficiëntie van de EPCO-activiteiten. Op basis van deze beoordeling besluit de Raad van bestuur of een selectieprocedure nodig is om een nieuwe als host optredende centrale bank te selecteren.".

5) In artikel 4 wordt lid 2 als volgt vervangen:

„2. Na de identificatie van een mogelijk geval van gezamenlijke aanbesteding nodigt EPCO de centrale banken uit deel te nemen aan een gezamenlijke tenderprocedure. De centrale banken informeren EPCO tijdig over hun voorgenomen deelname aan de gezamenlijke tenderprocedure, en desgevallend communiceren zij hun bedrijfsmatige vereisten aan EPCO. Indien publicatie van een aankondiging van de opdracht niet is vereist, kan een centrale bank haar deelname aan de gezamenlijke aanbesteding intrekken tot deze centrale bank zich formeel tot deelname verbindt. Indien publicatie van een aankondiging van de opdracht is vereist, kan een centrale bank op enigerlei tijdstip voor de publicatie van een aankondiging van opdracht haar deelname intrekken.".

6) In artikel 4 wordt lid 3 als volgt vervangen:

„3. Elk jaar dient EPCO bij de Raad van bestuur ter goedkeuring door de Raad van bestuur een bijgewerkt aanbestedingsplan voor gezamenlijke tenderprocedures in, met onder andere de namen van de leidinggevende centrale banken. Na raadpleging van het EPCO-Stuurcomité neemt de Raad van bestuur een besluit over het aanbestedingsplan en de implementatie ervan.".

7) Artikel 5 wordt als volgt vervangen:

„*Artikel 5*

Deelname van andere instellingen

De Raad van bestuur kan de nationale centrale banken van de niet-eurogebiedlidstaten uitnodigen deel te nemen aan de EPCO-activiteiten en aan gezamenlijke tenderprocedures onder dezelfde voor de centrale banken geldende voorwaarden. Daarenboven kan de Raad van bestuur nationale overheden van de lidstaten, Unie-instellingen en -organen of internationale instellingen uitnodigen deel te nemen aan EPCO-activiteiten en gezamenlijke tenderprocedures onder de in de uitnodiging door de Raad van bestuur vastgestelde voorwaarden. Dergelijke uitnodigingen worden beperkt tot de gezamenlijke aanbesteding van goederen en diensten om te voldoen aan de voor de centrale banken en de uitgenodigde entiteiten gemeenschappelijke behoeften en de voorwaarden zijn vergelijkbaar met de voor de centrale banken van het Eurosysteem geldende voorwaarden.”.

Artikel 2

Slotbepalingen

Dit besluit treedt in werking op de derde dag volgende op de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Frankfurt am Main, 23 december 2015.

De president van de ECB

Mario DRAGHI

AANBEVELINGEN

AANBEVELING (EU) 2016/22 VAN DE COMMISSIE

van 7 januari 2016

betreffende de voorkoming en beperking van verontreiniging van eau de vie van steenvruchten en vruchtendraf-eau-de-vie van steenvruchten met ethylcarbamaat en tot intrekking van Aanbeveling 2010/133/EU

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 292,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Het Wetenschappelijk Panel voor contaminanten in de voedselketen van de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid (EFSA) heeft op 20 september 2007 een wetenschappelijk advies over ethylcarbamaat en waterstofcyanide in voedingsmiddelen en dranken uitgebracht ([1]). Het panel is tot de conclusie gekomen dat ethylcarbamaat in alcoholhoudende dranken een gezondheidsrisico inhoudt, met name in het geval van eau de vie van steenvruchten; daarom adviseert het panel maatregelen om het ethylcarbamaatgehalte in die dranken te beperken. Aangezien waterstofcyanide een belangrijke voorloper van ethylcarbamaat in eau de vie van steenvruchten en vruchtendraf-eau-de-vie van steenvruchten is, moeten die maatregelen volgens het panel ook gericht zijn op waterstofcyanide en andere voorlopers van ethylcarbamaat, om te voorkomen dat deze stof tijdens de houdbaarheidsduur van de producten ontstaat.

(2) In Verordening (EG) nr. 110/2008 van het Europees Parlement en de Raad ([2]) zijn maximumgehalten voor waterstofcyanide in eau de vie van steenvruchten en vruchtendraf-eau-de-vie van steenvruchten vastgesteld. Volgens die verordening mogen eau de vie van steenvruchten en vruchtendraf-eau-de-vie van steenvruchten maximaal 7 g per hectoliter alcohol van 100 % vol (70 mg/l) bevatten.

(3) In Verordening (EG) nr. 1334/2008 van het Europees Parlement en de Raad ([3]) is een maximumgehalte waterstofcyanide in alcoholische dranken van 35 mg/kg vastgesteld. Dat maximumgehalte geldt onverminderd Verordening (EG) nr. 110/2008.

(4) Aanbeveling 2010/133/EU ([4]) van de Commissie voorzag in een „gedragscode ter voorkoming en beperking van verontreiniging van eau de vie van steenvruchten en vruchtendraf-eau-de-vie van steenvruchten met ethylcarbamaat" en beval de lidstaten aan de nodige maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat die gedragscode wordt toegepast door alle betrokken exploitanten van levensmiddelenbedrijven. Daarnaast moest ervoor worden gezorgd dat alle geschikte maatregelen werden genomen om tot een zo laag mogelijk ethylcarbamaatgehalte in eau de vie van steenvruchten en vruchtendraf-eau-de-vie van steenvruchten te komen, waarbij een streefdoel van 1 mg/l geldt. Verder werd aanbevolen het ethylcarbamaatgehalte in eau de vie van steenvruchten en vruchtendraf-eau-de-vie van steenvruchten in de jaren 2010, 2011 en 2012 te controleren om het effect van de gedragscode te beoordelen.

([1]) Opinion of the Scientific Panel on Contaminants in the Food chain on a request from the European Commission on ethyl carbamate and hydrocyanic acid in food and beverages, The EFSA Journal (2007) 551, blz. 1. http://www.efsa.europa.eu/sites/default/files/scientific_output/files/main_documents/551.pdf

([2]) Verordening (EG) nr. 110/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 15 januari 2008 betreffende de definitie, de aanduiding, de presentatie, de etikettering en de bescherming van geografische aanduidingen van gedistilleerde dranken en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 1576/89 van de Raad (PB L 39 van 13.2.2008, blz. 16).

([3]) Verordening (EG) nr. 1334/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 inzake aroma's en bepaalde voedselingrediënten met aromatiserende eigenschappen voor gebruik in en op levensmiddelen en tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1601/91 van de Raad, Verordening (EG) nr. 2232/96, Verordening (EG) nr. 110/2008 en Richtlijn 2000/13/EG (PB L 354 van 31.12.2008, blz. 34).

([4]) Aanbeveling 2010/133/EU van de Commissie van 2 maart 2010 betreffende de voorkoming en beperking van verontreiniging van eau de vie van steenvruchten en vruchtendraf-eau de vie van steenvruchten met ethylcarbamaat en de controle op het ethylcarbamaatgehalte in die dranken (PB L 52 van 3.3.2010, blz. 53).

(5) Die controleresultaten zijn door de EFSA uitgebracht in een technisch verslag, „Evaluation of monitoring data on levels of ethyl carbamate in the years 2010-2012" ([1]), dat is aangenomen op 28 maart 2014. Het verslag geeft een overzicht van de ethylcarbamaatgehalten in „eau de vie van steenvruchten" en „eau de vie van andere dan steenvruchten" in de drie opeenvolgende bemonsteringsjaren 2010-2012. In het algemeen lagen in 2010-2012 meer dan 80 % van de analyseresultaten van de ethylcarbamaatgehalten voor „eau de vie van steenvruchten" en meer dan 95 % van de analyseresultaten voor „eau de vie van andere dan steenvruchten" lager dan het streefdoel van 1 mg/l. De gemiddelde optreedfrequentie in dezelfde levensmiddelengroepen lag ook lager dan het streefdoel (op ongeveer twee derde van het streefdoel voor „eau de vie van steenvruchten" en op één derde voor „eau de vie van andere dan steenvruchten").

(6) Het is passend de gedragscode met het streefdoel van 1 mg/l ethylcarbamaat te behouden maar wenselijk die code te actualiseren met opgedane ervaringen en deze op bepaalde punten af te stemmen op de gedragscode van de Codex Alimentarius inzake ethylcarbamaatverontreiniging in gedistilleerde dranken van steenvruchten die in 2011 werd aangenomen (CAC/RCP 70-2011),

HEEFT DE VOLGENDE AANBEVELING VASTGESTELD:

Aanbevolen wordt dat de lidstaten:

1) de nodige maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat de in de bijlage beschreven „gedragscode ter voorkoming en beperking van verontreiniging van eau de vie van steenvruchten en vruchtendraf-eau-de-vie van steenvruchten met ethylcarbamaat" wordt toegepast door alle exploitanten die een rol spelen bij de productie, de verpakking, het vervoer, het voor handen hebben en de opslag van eau de vie van steenvruchten en vruchtendraf-eau-de-vie van steenvruchten;

2) ervoor zorgen dat alle maatregelen worden genomen om tot een zo laag mogelijk ethylcarbamaatgehalte in eau de vie van steenvruchten en vruchtendraf-eau-de-vie van steenvruchten te komen, waarbij een streefdoel van 1 mg/l geldt.

Aanbeveling 2010/133/EU wordt ingetrokken.

Gedaan te Brussel, 7 januari 2016.

Voor de Commissie

Vytenis ANDRIUKAITIS

Lid van de Commissie

([1]) Europese Autoriteit voor voedselveiligheid, 2014; Evaluation of monitoring data on levels of ethyl carbamate in the years 2010-2012. EFSA supporting publication 2014:EN-578. 22 blzn. Beschikbaar op: http://www.efsa.europa.eu/en/supporting/doc/578e.pdf

BIJLAGE

INLEIDING

1. Ethylcarbamaat is een stof die van nature voorkomt in gefermenteerde levensmiddelen en alcoholhoudende dranken, zoals brood, yoghurt, sojasaus, wijn, bier, en vooral in eau de vie van steenvruchten en vruchtendraf-eau-de-vie van steenvruchten, met name van kersen, pruimen, mirabellen en abrikozen.

2. Ethylcarbamaat kan ontstaan uit diverse stoffen die vaak in voedingsmiddelen en dranken voorkomen, zoals waterstofcyanide (ook wel blauwzuur of cyaanwaterstof genoemd), ureum, citrulline en andere *N*-carbamylverbindingen. In de meeste gevallen is de uiteindelijke voorloperstof waarschijnlijk cyanaat, dat met ethanol reageert tot ethylcarbamaat.

3. In gedistilleerde dranken van steenvruchten (eau de vie van steenvruchten en vruchtendraf-eau-de-vie van steenvruchten) kan ethylcarbamaat ontstaan uit cyanogene glycosiden die van nature in de pitten voorkomen. Bij het persen van de vruchten kunnen de pitten breken, waardoor cyanogene glycosiden met enzymen in de vruchtenbrij in aanraking kunnen komen. Daardoor worden de cyanogene glycosiden afgebroken tot waterstofcyanide of andere cyaniden. Waterstofcyanide kan ook uit hele pitten vrijkomen als de gegiste vruchtenbrij gedurende langere tijd wordt bewaard. Tijdens het distilleren kan het gehalte aan waterstofcyanide in alle fracties groter worden. Cyanide wordt onder invloed van licht geoxideerd tot cyanaat, dat met ethanol reageert tot ethylcarbamaat. Als deze reactie eenmaal op gang is gekomen, kan zij niet meer worden gestopt. Bepaalde omgevingsomstandigheden zoals blootstelling aan licht, hoge temperaturen en de aanwezigheid van koperionen bevorderen de vorming van ethylcarbamaat in het distillaat.

4. Er zijn twee manieren om de concentratie ethylcarbamaat sterk te verminderen: het verlagen van de concentratie van de belangrijkste voorloperstoffen en het beperken van de vorming van cyanaat uit die stoffen. De belangrijkste factoren hierbij zijn de concentratie van de voorloperstoffen (bv. waterstofcyanide en andere cyaniden) en de opslagcondities, zoals de blootstelling aan licht en de temperatuur.

5. Hoewel er tot op heden geen sterke correlatie is vastgesteld tussen het gehalte aan waterstofcyanide en dat aan ethylcarbamaat, is wel duidelijk dat onder bepaalde omstandigheden een hoge concentratie waterstofcyanide leidt tot een hoger ethylcarbamaatgehalte. Bij een gehalte aan waterstofcyanide gelijk aan of groter dan 1 mg/l in het uiteindelijke distillaat lijkt er meer ethylcarbamaat te worden gevormd ([1]) ([2]). Op basis van praktijkervaring kan ervan worden uitgegaan dat van 1 mg waterstofcyanide tot 0,4 mg ethylcarbamaat kan worden gevormd in een niet-equimolaire verhouding.

6. In deel I wordt het productieproces beschreven. In deel II staan specifieke aanbevelingen op basis van goede productiepraktijken.

I. BESCHRIJVING VAN HET PRODUCTIEPROCES

7. Het productieproces voor vruchten-eau-de-vie en vruchtendraf-eau-de-vie omvat het persen en vergisten van de hele vruchten, gevolgd door distillatie. De gebruikelijke processtappen zijn:

— persen van de hele, rijpe vruchten,

— vergisten van de vruchtenbrij in roestvrijstalen of andere geschikte gistingsvaten,

— overbrengen van de gegiste brij in het distillatietoestel, vaak een koperen ketel,

— op geschikte wijze verwarmen van de gegiste brij om de alcohol langzaam af te dampen,

— de alcoholdamp afkoelen in een geschikte (bv. roestvrijstalen) koeler waarin deze condenseert en wordt opgevangen,

— scheiden van de drie alcoholfracties: „voorloop”, „hart” en „naloop”.

8. De voorloop komt bij het distilleren het eerst over. Deze fractie is gewoonlijk herkenbaar aan de geur (oplosmiddel, lak). De voorloop is doorgaans ongeschikt voor consumptie en moet worden weggedaan.

9. De middelste distillatiefractie (het hart) bevat ethanol (ethylalcohol), de belangrijkste alcohol in alle sterkedrank. Deze fractie, die de minste andere vluchtige bestanddelen dan ethanol en de zuiverste vruchtenaroma’s bevat, wordt altijd opgevangen.

([1]) Christoph, N., Bauer-Christoph C., Maßnahmen zur Reduzierung des Ethylcarbamatgehaltes bei der Herstellung von Steinobstbränden (I), Kleinbrennerei 1998; 11: 9-13.

([2]) Christoph, N., Bauer-Christoph C., Maßnahmen zur Reduzierung des Ethylcarbamatgehaltes bei der Herstellung von Steinobstbränden (II), Kleinbrennerei 1999; 1: 5-13.

10. De naloop van de distillatie bestaat uit azijnzuur en foezelolie en heeft vaak een onaangename geur (azijn, planten). Deze fractie wordt ook weggedaan, maar kan opnieuw worden gedistilleerd omdat er altijd wat ethanol in achterblijft.

II. AANBEVOLEN WERKWIJZE OP BASIS VAN GOEDE PRODUCTIEPRAKTIJKEN

Grondstoffen en bereiding van de vruchtenbrij

11. De grondstoffen en de bereiding van de vruchtenbrij moeten zodanig zijn dat vrijkomen van waterstofcyanide, een voorloperstof van ethylcarbamaat, wordt vermeden.

12. De steenvruchten moeten van hoge kwaliteit zijn, vrij van mechanische schade en microbiologisch bederf aangezien beschadigde en bedorven vruchten meer vrij cyanide kunnen bevatten.

13. De vruchten worden bij voorkeur ontpit.

14. Als de vruchten niet ontpit zijn, moeten zij voorzichtig worden geperst om te voorkomen dat de pitten breken. Indien mogelijk moeten de pitten uit de brij worden verwijderd.

Gisting

15. Aan de vruchtenbrij moeten voor alcoholproductie geselecteerde giststammen worden toegevoegd, zoals aangegeven in de gebruiksaanwijzing ervan.

16. Bij het hanteren van de gegiste vruchtenbrij moeten hoge hygiënenormen in acht worden genomen en moet blootstelling aan licht zo veel mogelijk worden vermeden. De gegiste vruchtenbrij met pitten moet zo snel mogelijk worden gedistilleerd, omdat ook uit hele pitten waterstofcyanide kan vrijkomen als de vruchtenbrij langer wordt bewaard.

Distillatieapparatuur

17. De distillatieapparatuur en het distillatieproces moeten zodanig zijn dat er geen waterstofcyanide in het distillaat terechtkomt.

18. De distillatieapparatuur moet voorzien zijn van een automatische spoelinrichting en een koperkatalysator. De automatische spoelinrichting houdt de distilleerketel schoon en de koperkatalysator bindt het waterstofcyanide voordat het in het distillaat terechtkomt.

19. Bij batchdistillatie is een automatische spoelinrichting niet nodig. De distillatieapparatuur moet dan steeds grondig worden gereinigd.

20. In sommige gevallen, wanneer geen koperkatalysatoren of andere speciale cyanideafscheiders worden gebruikt, moet vóór de distillatie een koperverbinding aan de gegiste vruchtenbrij worden toegevoegd, om het waterstofcyanide te binden. Koperverbindingen zijn in speciaalzaken te koop en moeten nauwgezet volgens de gebruiksaanwijzing van de fabrikant worden gebruikt. Die bereidingen bevatten koper(I)ionen die waterstofcyanide binden. Koper(II)ionen geven geen resultaat en mogen niet gebruikt worden.

21. Hoewel koperionen de vorming van ethylcarbamaatvoorloperstoffen in de brij en in het distilleervat voorkomen, kunnen zij de vorming van ethylcarbamaat in het distillaat bevorderen. Het gebruik van een roestvrijstalen condensor aan het uiteinde van het distillatietoestel in plaats van een koperen condensor beperkt de aanwezigheid van koper in het distillaat en vermindert dus de vorming van ethylcarbamaat.

Distillatieproces

22. Pitten die in de gegiste brij zijn achtergebleven, mogen niet in het distillatietoestel worden gepompt.

23. De distillatie moet zodanig worden uitgevoerd dat de alcohol langzaam wordt afgedampt (bv. door met stoom te verwarmen en niet met een open vlam).

24. De eerste fracties van het distillaat (de voorloop) moeten zorgvuldig worden afgescheiden.

25. Vervolgens wordt de middenfractie (het hart) opgevangen en in het donker bewaard. Wanneer het alcoholgehalte in het opvangvat 50 % vol heeft bereikt, wordt overgeschakeld op het opvangen van de naloop, zodat eventueel gevormd ethylcarbamaat in die fractie wordt afgescheiden.

26. De afgescheiden naloop, die mogelijk ethylcarbamaat bevat, moet worden opgevangen en in geval van herdistillatie afzonderlijk opnieuw worden gedistilleerd. Om de concentratie van ethylcarbamaat te verminderen, verdient het echter de voorkeur de naloop weg te doen.

Controle van het distillaat, de herdistillatie en de opslag

Waterstofcyanide:

27. Het waterstofcyanidegehalte van de distillaten moet op gezette tijden worden nagegaan. Dit gehalte moet met geschikte tests worden bepaald, met behulp van sneltestkits voor waterstofcyanide of door een gespecialiseerd laboratorium.

28. Als de concentratie waterstofcyanide in het distillaat meer dan 1 mg/l bedraagt, wordt herdistillatie met een katalysator of koperverbinding (zie de punten 18 en 20) aanbevolen, al naar het geval.

29. In het ideale geval worden distillaten met een concentratie waterstofcyanide van bijna 1 mg/l ook geherdistilleerd of, als dat niet mogelijk is, opgeslagen in lichtdichte flessen of flessen in dozen, waarbij de opslag zo kort mogelijk en niet bij hogere temperaturen moet gebeuren om te vermijden dat tijdens de opslag ethylcarbamaat wordt gevormd.

Ethylcarbamaat:

30. Het wordt aanbevolen om van distillaten waarin mogelijk al ethylcarbamaat is gevormd (bv. distillaten met onbekende productiewijze, hoger cyanidegehalte, blootstelling aan licht of hoge temperaturen tijdens de opslag) het ethylcarbamaatgehalte te bepalen. Dit kan alleen door een gespecialiseerd laboratorium worden gedaan.

31. Als blijkt dat de concentratie ethylcarbamaat in het distillaat groter is dan het streefgehalte van 1 mg/l, moet het distillaat eventueel worden geherdistilleerd.

RECTIFICATIES

Rectificatie van de Overeenkomst tussen de Europese Unie en de Republiek Colombia inzake de vrijstelling van de visumplicht voor kort verblijf

(Publicatieblad van de Europese Unie L 333 van 19 december 2015)

Bladzijde 6, slotformule:

in plaats van: „V Bruseli druhého decembra dvetisíctridsať.",

lezen: „V Bruseli druhého decembra dvetisícpätnásť.".

ISSN 1977-0758 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2598 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL